

különösen az európai térbe történő bekapcsolódás lehetséges csatornáinak, a regionális hálózatoknak a szerepét tárgyalja az érdekek megjelenítése és érvényesítése szempontjából.

Kanczler Balázs¹¹⁰

A rendszerváltás, mint válságmegoldás Magyarországon 1989

(The political changing, than crisis solution in Hungary 1989)

A strukturális destruktív konfliktus esetében nincs esélyük az egyéneknek a konfliktus konstruktív transzformációjára. Ezekben az esetekben a győztesek és a vesztesek kollektív sorsa vár rájuk, melyből a menekülés az egyetlen kiút. A résztvevőket kölcsönösen elemésztő, destruktív bővös kör nemzedékek életén ivelhet át, kisebb-nagyobb megszakításokkal, vagy azok nélkül. Az olyan társadalmakban, melyekben az egyének nagy tömegei számára szabad mozgástér biztosított, jobbak az esélyek a destruktív konfliktusok megoldására. A szervezeteknek, csoportoknak, személyeknek, akik a konfliktusok hordozói, lehetőségük van arra, hogy a felmerült konfliktusokat enyhítsék, vagy megoldják. Ha nem képes kreatív módon egy szervezet reagálni a létezésével kapcsolatos külső konfliktusalakító mozzanatokra, akkor a belső konfliktusok természete is megváltozik. Az államszocializmus csődje intő példa azon társadalmak számára, melyek a diszfunkcionális tünetekre a kreativitás és innováció helyett bürokratikus szervezetek létezésével reagálnak. A válság sújtotta szervezetek tagjaira a zavartság, a düh, a frusztráció és a félelem jellemző, s ez lehetetlenné teszi számukra a cselekvés egyetlen megoldási módját, az alapkonfliktust okozó tényezők megismerésére alapozott új stratégiáknak az alkalmazását. A válságba való beavatkozás azok számára lehetséges, akik nem viselnek felelősséget a helyzet kialakulásáért. A destruktív konfliktusok terét a válságba való beavatkozás során, oly módon kell átalakítani, hogy egyre inkább a konstruktív konfliktusok kerüljenek előtérbe.

Kanczler Balázs¹¹¹

Médiaháború Magyarországon 1989-1996

(The media war in Hungary 1989-1996)

A rendszerváltás utáni első parlamenti ciklusban alakult ki a médiaháború. A szocialista rendszer lebomlásáig vezethető vissza ennek kezdete. Ugyanis az MSZMP és az Ellenzéki Kerekasztal tárgyalásokat folytatott a többpártrendszer bevezetéséről, mikor szóba került a médiatörvény megalkotása, de azt a demokratikusan megválasztandó parlamentre hagyták. A választásokat követően a győztes koalíció az MDF, a Kereszténydemokrata Néppárt és a Független Kisgazdapárt nehezményezték az ellenzéki attitűdöktől átfűtött médiastílust. Elvárásokat támasztottak a média irányába, hogy segítse a demokratikusan megválasztott kormányt, de mivel ez nem történt meg, a média liberális túlerejében tematizálták a konfliktust. A médiában dolgozó újságírók úgy érezték, hogy az új hatalom kritizálása újságírói feladatuk, s a kormány panaszkodását konzervatív arroganciaként értelmezték. A kormány a közzszolgálati média feletti teljes hatalom megszerzését látta radikális megoldásként. A kormány a médiatörvény megalkotásáig egy olyan átmeneti állapotot hozott létre, melyben a függetlenség garantálását a televíziónál Hankiss Elemérre, a rádiónál Gombár Csabára bízta, s ehhez jogilag teljes hatalmat kaptak. A médiaháború kirobbanása előtt a

¹¹⁰ Hallgató, Miskolci Egyetem

¹¹¹ Hallgató, Miskolci Egyetem